

der navnlig synes mig saa rigtigt i hans Argumentation, er det, at hvis vi udstede Obligationer, faar Statskassen Pengene til Brug to Gange, idet Satskassen dels har faaet dem ved de forskellige Indbetalinger og dels nu faar dem anden Gang ved at udstede Obligationer. Hvis Statskassen, da den havde faaet Pengene ved Indbetalingerne, havde anvendt disse Penge til at købe Obligationer, vare Pengene i samme Øjeblik gaaede ud af Statskassen. Den Vej er Reservepensionsfonden ikke gaaet, den har laant Pengene saa at sige til Statskassen. Nu er, som sagt, denne Fusion sket, og det vilde derfor i Virkeligheden være at forny Statsgælden, i det Øjeblik vi tillode Finansministeren at udstede for 5 Mill. Kr. ny Obligationer. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til det, saa meget mere, som Statskassen rummer 40 Mill. Kr. og saa meget mere, som det slet ingen Nytte er til at give Ministeren denne ny Beføjelse, Retten til at udstede et nyt Statslaan. Forholdet er ganske simpelt og klart dette, at naar to Kasser slaas sammen, ophører deres Mellemværende i samme Øjeblik, og det er det Forhold, som tilskygges og skjules af det Forslag, som den ærede Minister har fremlagt her.

Mine Meningsfæller og jeg dele altsaa den Anskuelse, som er fremkommen fra vor ærede Kollega og Partifælle oppe i Landstinget, og vi ville stemme mod dette Lovforslag.

Zahle: Efter de Oplysninger, der ere fremkomne angaaende denne Sag oppe i det høje Landsting, kunde der være god Grund til at underkaste Lovforslaget en grundig Behandling, da det nu er vendt tilbage her til Folketinget. Men da det nu er givet, at Rigsdagssamlingen bliver sluttet snart, — det forlyder jo fra alle Sider, og det tyder ogsaa hele Situationen paa —, vil det naturligvis være ønskeligt at foreslaa et Udvalg nedsat til at tage denne Sag under Overvejelse, og da jeg anser det for aldeles givet, at Sagen vil blive gennemført her i Tinget, forekommer det mig, at en Drøftelse af denne Sag ogsaa er ret ønskelig. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg udtaler, at mine Meningsfæller og jeg ville afholde os fra at stemme.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Ja, det er ganske vist en mærkelig Konfusion — det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde ganske rigtig Konfusion —, der gør sig gældende med Hensyn til dette Forslag. I Fjor forelagde jeg her i Tinget Forslag om en Statsbrandforsikringsfond, hvori der bl. a. stod, at naar denne Fond blev etableret, skulde 9,6 Mill. Kr., der henlaa i Statsbanernes Reservepensionsfond, inddrages i Statskassen, mod at der til Gængæld henlagdes 5 Mill. Kr. til Statsbrandforsikringsfonden. Det blev vedtaget. Under Forhandlingen herom stod det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds op og sagde, at Følgen af Forslaget vilde blive den, at der vilde blive henlagt 4 Mill. Kr., som foreslaaet hernede, til Brandforsikringsfonden, og at Statskassens Kassebeholdning blev forøget med 5—6 Mill. Kr. Det sagde det ærede Medlem i ganske rigtig Forstaaelse af, hvad Forslaget gik ud paa den Gang. Derefter forelagde jeg et Forslag i Aar, som gik ud paa, at den Gæld, som Statskassen havde haft til Reservepensionsfonden, skulde vedblive at eksistere, det var en ganske simpel Følge af Lovforslaget, thi jeg foreslog, at den skulde konverteres fra 5 pCt.s til 3½ pCt.s Gæld. Da jeg forelagde Forslaget, lagde jeg aldeles ingen Skjul paa, at her var Tale om en Boggæld, som Staten havde haft til Reservepensionsfonden, og som var inddragen i Statskassen. Jeg gjorde udtrykkelig ved Forelæggelsen Rede derfor, og i Henhold til Lovforslagets Indhold og i Henhold til min udtrykkelige Redegørelse og Paapegen af, hvad det drejede sig om, stemte hele Tinget, derunder det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, for Forslaget. Saa godkendte han det for anden Gang. Endvidere have vi vedtaget Finansloven for i Aar. Paa Finansloven for i Aar findes paa § 15, hvor der gøres Rede for den indenlandske Statsgæld, disse 5,6 Mill. Kr., som det ærede Medlem nu siger ere slettede ud ved Loven om Statsbrandforsikringsfonden, opførte som Statsgæld, saaledes at der beregnes Rente af dem. Det staar i Anmærkningerne til § 15 A. I., og det ærede Medlem, som jo i finansielle Sager er sit Partis sagkyndige, har natur-